

[J. S. Foget.]

Er dette imidlertid ikke Tilfældet, er Sagen jo en ganske anden, og da vil det blive et meget stort Ansvar netop for disse Mænd at paatage sig for alle de Ting, der er fremdraget under Retssagen.

Jeg kunde have ønsket, at det stenografiske Referat nu ved Forundersøgelsens Afslutning var blevet tilstillet Folketingets Medlemmer, thi ihvorvel der i denne Sag er faldet haarde Ord, saa tror jeg dog saa godt om mine Medmennesker, at jeg ikke tror, at noget Medlem her vil holde Haanden over paaviselige Misgreb.

Som jeg før nævnte, lykkedes det de Herrer Lundgaard og William Hansen at faa Monopol paa den først kontingenterede Eksport af levende Kvæg til Belgien, saaledes at de Interessenter, disse Herrer varetog, opnaaede 90 pCt. af denne Eksport. Tid efter anden maatte de dog afgive noget til de andre Eksportører, men jeg tør uden at tage Munden for fuld hævde, at de Herrer har tjent mægtige Summer paa dette Monopol. I Tiden Efteraaret 1932 og de første Maaneder af 1933 tjentes der mægtige Beløb. Som Regel maatte de danske Eksportører afgive en vis Del af Fortjenesten til de belgiske Importører, men vi har Tilfælde, hvor Kreaturer har givet lige saa meget i Fortjeneste, som der er betalt til Landmændene, i enkelte Tilfælde endog mere. Dette til Trods for, at Indførselen til Belgien netop da var gjort global, saaledes at Belgierne kunde købe, i hvilket Land de ønskede, og at der derfor overhovedet ikke fandtes noget Grundlag for at kontingentere vor Eksport.

Da flere og flere Landmænd blev klar over, at Eksportørerne her tjente kolossale Summer, blev der i de første Maaneder af 1933 rejst en Protest herimod, og Resultatet blev de statsansatte Priser, som indførtes for Belgiens Vedkommende i Marts 1933. Her kommer det mærkelige, at der netop samtidig kommer den Ordning, at man gaar ind paa at betale en frivillig Licensafgift til den belgiske Stat paa Trods af, at den belgiske Rigsdag ikke havde kunnet enes om at paalægge denne Afgift, og man har i Belgien fortalt mig, at det var netop de to Firmaer Poels og de Wijze, Lundgaards og Brødrene Hansens Forbindelser, der forlangte denne Afgift paalagt imod de andre belgiske Importører's Ønske.

Denne Afgift paa 1 fr. pr. kg udgjorde ca. 19 Øre pr. kg, og det ligger jo nær at antage, at Priserne herhjemme var steget med netop dette Beløb, da man ansatte

bestemte Priser, der skulde gives for Kreaturerne til Belgien, hvis ikke denne Afgift var paalagt. Nu skete der dette, at selv efter at denne Afgift paa ca. 19 Øre pr. kg var paalagt, steg Priserne paa bedste Stude og Kvier ca. 4 Øre pr. kg ved Opkøb hos Landmændene efter de statsansatte Prisers Indførelse, altsaa paa Trods af, at der nu blev taget en Afgift paa ca. 19 Øre pr. kg, hvilket svarer til 114 Kr. for en velvoksen Stud.

Vi har set, at da man fordelte Eksporten efter de opgivne Tal for den hittidige Eksport i Aarene 1929—30—31, medtog bl. a. Lundgaard i sin Opgivelse de Kreaturer, som han havde haft i Kommission, og at bl. a. Eksportør Nis Pedersen, Holsted, der havde benyttet Lundgaard som Kommissionær, ikke kunde faa Del i Eksporten efter de Tal, som han i Realiteten havde, men ikke kunde faa opgivet af Lundgaard. Vi har set, at da Eksportør Hesseldal gennem længere Tid havde opkøbt Kreaturer i Kommission for Østrigeren Gantenbein, faar han pludselig Meddelelse fra Gantenbein om, at hvis han ikke kan sende Kreaturerne uden at beregne Kommission, skal han ikke fortsætte, og det viser sig da, at Medlem af Eksportudvalget Hr. Heinrich Hansen har overtaget denne Handel uden at beregne sig Kommission fra Gantenbein — det behøvedes nemlig ikke, han fik Kommissionen betalt af Eksportudvalget.

Efterhaanden som Forhørene skred frem, blev det Gang paa Gang paavist, at den Redegørelse fra Eksportudvalget, som gennem Landbrugsraad og Landbrugsministerium havde foreligget for dette høje Ting, paa flere Omraader var misvisende. Det virkede derfor forfærdende over for Offentligheden, da Landbrugsministeriet den 31. Juli som en Art Partsforklaring sendte en længere Skrivelse til Justitsministeriet, hvori man beklagede sig over, at Politadvokaten tillægger de fremdragne Forhold en Betydning, som de efter Landbrugsministeriets Mening paa ingen Maade havde. Altsaa var dette et første Forsøg paa fra Landbrugsministeriets Side at gøre sin Indflydelse gældende gennem Justitsministeriet for at afsvække fremdragne Faktas Virkninger. Ja, man anmoder endog aabent Justitsministeriet — ikke Politadvokaten — om at tage denne Partsforklaring i Betragtning under kommende Forhør.

Jeg ønsker derfor paa dette saaledes givne Grundlag at forespørge den højtærede Justitsminister, om man fra Justitsministeriet har efterkommet denne Anmodning, og om man paa noget Tidspunkt og under